

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/35/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010207
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713010207.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Zvolen JUDr. Eva Dzúriková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.08.2013 vo Zvolene v trestnej veci obžalovaného Petrovi Cerovskému, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný X. C., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B. B., J. XXX/XX,

je vinný,

že

dňa 00.14 hod. dňa 05.07.2012 vo I., okres I., na ul. F..O. Č..XX vnikol do priestorov ambulancie patriacej spoločnosti F., Q..J..H.., F..J..Š. Č..XX, I., D.H.: XXXXXXXX tým spôsobom, že rozbil sklenenú výplň okna, cez ktoré vošiel do vnútorných priestorov, kde odcudzil dve prenosné kasy modrej farby v hodnote 52,56 €, Metro kartu, kartičku plnej moci na preberanie zásielok na pošte, obálku a zošit v ktorých sa nachádzala finančná hotovosť 100,- €, mobilný telefón staršieho typu v hodnote 15,- € a pečiatku firmy F., Q..J..H.., s údajmi a osobnú lekársku pečiatku na meno F. J. A., ktorých hodnota je 45,68 €, čím takto svojím konaním spôsobil majiteľovi spoločnosti F. J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F..J..Š. Č..XXXX/XX, I., škodu odcudzením vo výške 213,24 € a škodu poškodením vo výške 60,48 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 2 Tr.zákona s použitím § 46 Tr.zákona na trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zákona súd výkon trestu podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr.zákona súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.poriadku je obžalovaný p o v i n n ý nahradiť poškodenému F.. J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F..J..Š. Č..XXXX/XX, I. škodu v celkovej výške 273,72 €.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor dňa 19. 03. 2013 podal na X. C.É. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. 05. 2013 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), že je nevinný. Uviedol, že o skutku, ktorý sa mu kladie za vinu sa dozvedel z uznesenia o vznesení obvinenia. Zdôraznil, že krátko pred skutkom bol prepustený z väzby, ktorá bola nahradená dohľadom probačného a mediáčného úradníka. On v tom čase nevedel, čo takýto dohľad obnáša, preto bol stále doma, stále na telefóne, B. B., kde v tom čase býval a býva ani neopúšťal. Poukázal na to, že v rámci prípravného konania neboli vykonané všetky dôkazy preukazujúce jeho nevinu, ktoré navrhol, napríklad nebola vykonaná, podľa neho veľmi dôležitá, lokalizácia mobilného telefónu, pričom obžalovaný má smartfon, pri ktorom je možné okamžité pripojenie k internetu a lokalizáciu osoby. Takto navrhnutými dôkazmi sa v prípravnom konaní snažil preukázať svoju nevinu. K otázke, ako sa mohla jeho krv dostať do ordinácie, teda na miesto činu uviedol, že nevyklučuje, že to mohla byť konšpirácia zo strany jeho bývalých kolegov, policajtov. Ale poukázal i na to, že chodil do Zvolene k lekárovi, dokonca mu robili prepich dutín veľkou ihlou, kde bolo masívne krvácanie, čo znamená, že túto krv mohol doniesť aj on sám, ale legálnym spôsobom. Po prepustení z väzby (v inej jeho trestnej veci) mal obžalovaný zdravotné problémy, predovšetkým respiračné problémy s dutinami, problémy so zažívaním. Keďže pred tým bol v tzv. kolúznej väzbe, bol umiestnený v malej cele, preto nebol v kondícii Po prepustení z väzby sa dostával do kondície prechádzaním, určite by nebol schopný rýchleho behu. Pokiaľ sa týka domnienky o konšpirácii proti obžalovanému, k tomuto ho vedie tá skutočnosť, že jeho vtedajšia priateľka - svedkyňa F., videla, ako v čase, keď bol vo väzbe pre iný trestný čin sa určité osoby hrabali v odpadkoch, vyberali smeti. S predchádzajúcim trestným stíhaním bola tiež vykonaná prehliadka kancelárie na OR PZ, táto kancelária bola ako jeho druhý byt' a pritom tam mohol ktokoľvek a kedykoľvek prísť. Neskôr bol obžalovaný oslovený jeho bývalými kolegami, policajtm, ktorí mu ponúkali, aby s nim spolupracoval, bol naňho vyvíjaný nátlak, a keď odmietol, nasledovala snaha o kriminalizáciu jeho osoby. Ďalej uviedol, že nevie ani potvrdiť, ani vyvrátiť, či niekedy bol v ambulancii F.. A., ktorá bola miestom činu. Po prepustení z väzby mal veľké zdravotné problémy, chodil po rôznych vyšetreniach, aj vo Zvolene. O F.. A. vedel, že sa zaoberá aj dietológiu, rieši zažívacie problémy a podobne, ale na otázku samosudkyne uviedol, že ako pacient u F.. A. vedený určite nikdy nebol. Vo Zvolene však navštívil veľa iných lekárov, napríklad bol tu u krčného, kde absolvoval prerážanie dutín. Bol to však iný lekár ako F.. A..

Na hlavnom pojednávaní dňa 31. 05. 2013 súd vypočul svedka poškodeného F.. A., svedka G. A., svedkyňu D.. E. C., F. F..

Svedok poškodený F.. A. uviedol, zhodne ako v prípravnom konaní, že do jeho ambulancie bol privolaný políciou bezprostredne potom, ako bolo hlásené narušenie tohto objektu.

Na hlavnom pojednávaní, uviedol, že ambulancia, predtým, ako vošli s policajtm dovnútra bola zamknutá. Dnu vchádzal najprv psodov so psom, potom vošli policajti, ktorí po malej chvíli zapálili svetlo a vyzvali ho, aby vošiel dnu. Za ten čas on zatiaľ počkal na chodbičke, ale bolo to len pár sekúnd, kým policajti zapálili, prehliadli miestnosť a vyzvali ho, aby vošiel dnu. Hneď si všimol, že na podlahe vedľa stola sú kvapky krvi - jedna väčšia a jedna menšia, keď vchádzal do ordinácie, ešte si dával pozor, aby do nich nestúpil. Na odstránenie nepresnosti v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní k tomu, či to boli kvapky čerstvej alebo zaschnutej krvi, uviedol, že celkom čerstvá krv to nebola, kvapky už boli zaschnuté. Na otázky uviedol, že si nepamätá, kto bol v ordinácii ako posledný, pred spáchaním trestného činu, ale keďže ku skutku došlo z piatku do soboty, v piatok býva ambulancia otvorená, bola tam kolegyňa F.. K., on (svedok) v ambulancii vtedy v piatok asi nebol. Nevedel uviesť, kedy presne sa ambulancia zatvára, nakoľko v rámci tejto prevádzkujú aj malé wellnes a záleží to od ľudí. Ambulancia sa upratuje každý deň, keďže sa jedná o zdravotnícke zariadenie so zvýšenou požiadavkou na hygienu, pričom podlahu štandardne zmyva sestrička v bežné pracovné dni a cez víkend sa robieva väčšia dezinfekcia. Pri vstupe do ordinácie sa pritom štandardne používajú návleky. Do ambulancie pritom vchádzajú pacienti na základe objednania, človek „len tak z ulice“ by sa do ambulancie určite

nedostal, objednáva sa vopred. Ale môžu vstúpiť napríklad aj rodičia, ktorí prídu s deťmi alebo doprovodia imobilných pacientov.

Keď vošli do ambulancie, svedok - poškodený si hneď všimol krv na zemi, skontroloval pohľadom vitríny s prípravkami, tieto sa mu nezdarilo poškodené, avšak zdalo sa mu, že bol povytiahnutý šuflík. Čo presne zmizlo, ustálili na druhý deň. Všimol si ešte rozbité sklo a tiež kálcicu sekeru. Okno bolo rozbité, ale krvné stopy na okne si nevšimol. Na okne bola pôvodne fólia, bolo však rozbité, zrejme tade, kade páchatel šiel sa uškrať, krv bola v blízkosti stola, zrejme to bol len škrabanec, lebo netiekla intenzívne. Fólia na okne je pevná, drží, preto dospel k záveru, že vstup, ak tade páchatel vošiel, nebol jednoduchý, otvor bol malý a určite okno nebolo rozbité jedným úderom.

Na doplňujúcu otázku obžalovaného svedok uviedol, že celý proces ohliadky miesta činu trval dlho. Keď prišiel svedok poškodený k budove, boli tam už aj mestskí aj štátni policajti, skôr než (policajti a svedok poškodený) vošli do ambulancie, trvalo minimálne hodinu, kým prišiel psovod so psom. Celé to mohlo trvať 2 - 3 hodiny.

Svedkyňa D. E. C. k veci uviedla, že dňa v ranných hodinách bola doma vo svojom byte na ulici F. O. Č. XX V. I., kde býva na treťom poschodí. Okolo polnoci začula z ulice rozbitie skla, pričom hneď vyšla na balkón lebo si myslela, že niekto rozbil sklá na autách. Nebol to len jeden úder, počula asi tri-krát po sebe zarinčať sklo. Na balkón vyšli s manželom a potom manžel so synom utekali dole. Od prvého rozbitia skla, ktoré počuli po moment, kým neprišli na miesto činu policajti to mohlo byť okolo 3 - 4 minút. Na miesto k ambulanciám bežali potom spoločne s manželom a synom, ale ona bežala trochu pomalšie, takže dobehla až za manželom a synom, Keď zišla na ulicu uvidela, že niekto rozbil okno na ambulancii, ktorá sa nachádza presne pod balkónmi. Ani manžel, ani syn nehovorili, že by odtiaľ niekoho videli utekať, preto si mysleli, že niekto môže byť ešte v ambulancii. Následne o 00. 18 volala Mestských policajtom, pričom títo tam boli do minúty, nakoľko sa jednalo o objekt, ktorý susedí s Mestskou políciou Zvolen. Títo zavolali aj štátnu políciu, nakoľko mali podozrenie, že páchatel sa nachádza v budove. Toto sa však nepotvrdilo. Následne prišiel na miesto aj doktor z ambulancie

Na doplňujúce otázky uviedla, že v danú noc - bolo to v lete- nepršalo, ulica bola osvetlená, stav budovy, v ktorej boli ambulancie bola v dobrom technickom stave, určite do nej nezatekalo. Taktiež upresnila, že keď vyšla na balkón, tu už počula, ako by padali repiny, ale nebolo to už rozbíjanie skla, nepočula ranu. Zrejme to už boli padajúce črepiny.

Svedok G. A., ako príslušník PZ, ktorý bol privolaný na miesto činu, ku skutku uviedol, že dňa 05. 07. 2012 spolu s kolegom T. A. boli dvaja hliadkou vyslaný k hlásenému narušenému objektu na križovatke ulíc Š. T. O., pričom keď prišli na miesto mestskí policajti zaisťovali objekt zvonku a dnu ešte nebol nik. Na prízemí bolo rozbité okno. Nevedeli v tej chvíli, či v objekte niekto nie je a, preto vyrozumeli psovodov a poškodeného, pričom mestskí policajti uviedli, že sa jedná o ambulanciu. Prišli psovodi, poškodený, pričom psovodi s poškodeným vošli dnu, oni zatiaľ zaisťovali budovu zvonku Keď psovodi všetko prepátrali, vyšli von, nik sa tam nenachádzal, tak vošli dnu oni spolu s poškodeným. V ambulancii doktor zistil, že v ordinácii bol kovový šuflík, ktorý bol vylomený. Svedok volal kriminalistického technika, ale operačný uviedol, že nepríde na miesto, že celú vec majú zrealizovať sami. Poškodený vedel, že tam boli nejaké peniaze, len nevedel v akej výške.

Na mieste svedok spravil ohliadku miesta činu, pričom boli zaistené 2 stopy a 1 vecná stopa - sekera. Bola spísaná zápisnica o ohliadke, stopy zistené. V kriminalistickom kufríku, ktorý majú vo vozidle, majú destilovanú vodu, vatové tyčinky na odoberanie biologických stôp, preto destilovanou vodou na vatový tampón kvapol destilovanej vody, následne vatovou tyčinkou odobral ster z biologickej stopy. Z plastovej tuby na vatovú tyčinku odstrihol koniec, následne tú vatovú tyčinku vložil do tuby, tú potom vložil do obálky, ktorú zalepil. Ešte predtým, než sa odoberali stopy, bola zhotovená fotodokumentácia. Dokončili ohliadku, zobrali stopy so sebou, doktor ohliadku (zápisnicu) podpísal objekt uzamkol a všetci odišli. Na mieste ohliadky na každú stopu dali štítok na označenie stôp. Na oddelení napísali opis ohliadky miesta činu, fotodokumentáciu, náčrtok a všetky veci so stopami odovzdali na stálej službe.

Svedkyňa F. F. k skutku uviedla, že v čase spáchania skutku bola družkou obžalovaného, žili spolu v spoločnej domácnosti, v B. B., na ulici J. V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že potom, čo bol obžalovaný prepustený z väzby za iný trestný čin, bol cez deň doma a po večeroch sa chodil zvyčajne prechádzať, pričom domov sa zvykol vracieť do polnoci, bolo to individuálne. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa uviedla, že na to, kedy sa obžalovaný vracal domov si už presne nepamätá, boli to rôzne časy, nepamätá si, či v daný deň - 05. 07. 2012- bol obžalovaný doma alebo nie a ani by nevedela uviesť,

jeho prípadný návrat domov. Potom, čo bol prepustený z väzby fungovali tak, že ona chodila do práce, obžalovaný s ich spoločnou dcérou bol cez deň doma, po jej návrate z práce trávili čas spoločne, išli napr. na prechádzku a na večer obžalovaný odchádzal z domu, chodil sa prechádzať. Svedkyňa tiež uviedla, že v čase po prepustení z väzby mal obžalovaný zdravotné problémy - spúšťala sa mu krv z nosa a mal problémy s nohami. Bol aj na vyšetrení vo I. u F. F. Na otázku uviedla, že v čase, keď bol obžalovaný vo väzbe pre iný trestný čin si všimla okolo ich domu ľudí, ktorí ich pravdepodobne sledovali, hrabali sa im aj v smetiach. Na otázku obžalovaného, či ju kontaktoval niekto z polície predtým, ako bola vypočúvaná, uviedla, že nie, nikto ju nekontaktoval.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20. 08. 2013 bola vypočutá F. I. z A. X. Q. L.. Zotrvala na záveroch konštatovaných v znaleckom posudku vypracovanom v tejto trestnej veci zo dňa 12. 10. 2012, teda, že z krvných stôp č. 1 a 2 bola izolovaná analyzovaná DNA. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že zistený rovnaký DNA profil krvných stôp č. 1 a 2 pochádza od jednej osoby mužského pohlavia a je vhodný na individuálnu identifikáciu pôvodcu. Porovnaním DNA profilov v národnej databáze bola zistená zhoda DNA profilu stôp č. 1 a 2 s DNA profilom porovnávej vzorky s označením „X. C., nar. XX. XX. XXXX, ktorá bola skúmaná na KEÚ PZ pod ČES: X.-A.-Q.-M.-XXXX/XXX.

Uviedla, že na skúmanie jej boli predložené dve krvné stopy, obidve boli predložené štandardným spôsobom, neboli znehodnotené. Neboli ničím výnimočné, neboli kontaminované, ako už uviedla v znaleckom posudku, boli upotrebitelné. Na otázky uviedla, že štandardne by mala byť predložená biologická stopa, v zalepenej obálke, čomu tak bolo aj v danom prípade, stopy boli predložené v zalepenej obálke, na vatovej tyčinke, vysušené, tak, ako to malo byť. Potvrdila, že obálky, ktoré boli predložené súdu sú totožné s obálkami, v ktorých boli KEÚ predložené biologické stopy na skúmanie. Predmetné obálky otváral jej školenc a to v jej prítomnosti a pod jej dohľadom.

Podľa jej vedomosti, štandardne stopy na mieste činu zaisťuje kriminalistický technik, ale pokiaľ vzhľadom na situáciu stopu zaisťuje iná školená osoba a zaisťuje ju riadne, takáto stopa môže byť predmetom biologického skúmania, pokiaľ nie je kontaminovaná a teda neupotrebitelná.

Na doplňujúce otázky uviedla, že by zrejme videla rozdiel, ak by sa zaisťovala suchá stopa (nie stopa mokrá), pretože keby sa zaisťovala suchá stopa, na vatovej tyčinke by mohli byť šupinky. Suchá stopa sa sníma tak, že sa navlhčí a spraví sa ster.

Na otázku obhajoby, či bola vatová tyčinka so zaistenou stopu v obálke položená voľne alebo ešte v nejakom obale uviedla, že si to nepamätá presne, ale myslí, že v obálke bola tyčinka uložená voľne.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané listinné dôkazy:

- Znalecký posudok - č.l.41-49,
- Zápisnica o ohliadke z miesta činu č.l.50-51,
- Fotodokumentácia ohliadky miesta činu č.l.52-58,
- Totožná fotodokumentácia č.l.116-122,
- Doklady k nároku na náhradu škody (faktúry) č.l.64-68,
- odpis z RT č.l.134,
- správy o povesti obžalovaného, výpis zoznamu páchatel'ov č.l.135-137.

Zo znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Q. L., ČES: X.-A.-Q.-M.-XXXX/XXXX zo dňa 08. 08. 2012 vyplynulo, že na skúmanie z odvetvia daktyloskopie bola predložená daktyloskopická stopa zaistená na čiernej daktyloskopickej fólii č. 3a. Uvedená stopa bola preskúmaná optickou metódou, pričom bolo zistené, že daktyloskopická stopy č. 3a neobsahuje dostatočný počet individuálnych charakteristických znakov papilárnych línií spôsobilých na identifikáciu osoby, preto bola vyhodnotená ako neupotrebitelná a nie je možné porovnať ju s daktyloskopickými zbierkami v systéme AFIS. Iné skutočností skúmaním zistené neboli.

Zo znaleckého posudku ČS: X. - A. - Q. - M.- XXXX/XXXX zo dňa 12. 10. 2012 bolo konštatované, že predmetom skúmania boli dve stopy : stopa č. 1 - ster červenej škvrny a stopa č. 2 - ster červenej škvrny. V bielej papierovej obálke s označením „1“ bol v plastovom puzdre na vatovej paličke na skúmanie predložený oter hnedočervenej farby, ktorý reagoval pozitívne na orientačnú skúšku na zistenie prítomnosti krvi a špecifickú skúšku na prítomnosť ľudského hemoglobínu. Z oteru bola izolovaná analyzovaná DNA.

V bielej papierovej obálke s označením „1“ bol v plastovom puzdre na vatovej paličke na skúmanie predložený oter hnedočervenej farby, ktorý reagoval pozitívne na orientačnú skúšku na zistenie prítomnosti krvi a špecifickú skúšku na prítomnosť ľudského hemoglobínu. Z oteru bola izolovaná a analyzovaná DNA.

Z krvných stôp č. 1 a 2 bola izolovaná a analyzovaná DNA. Z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že zistený rovnaký DNA profil krvných stôp č. 1 a 2 pochádza od jednej osoby mužského pohlavia a je vhodný na individuálnu identifikáciu pôvodcu. Porovnaním DNA profilov v národnej databáze bola zistená zhoda DNA profilu stôp č. 1 a 2 s DNA profilom porovnávacej vzorky s označením „X. C., nar. XX. XX. XXXX, ktorá bola skúmaná na KEÚ PZ pod ČES: X.-A.-Q.-M.-XXXX/XXX. Iné skutočnosti skúmaním zistené neboli.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný mal doposiaľ jeden záznam v registri trestov,. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/190/2012 právoplatný 30. 11. 2012 bol odsúdený za zločin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1, 2 a uložený trest odňatia slobody podmienene na tri roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov, do 30. 11. 2017 s probačným dohľadom. Zároveň mu boli uložené obmedzenia: zákaz stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatela negatívny vplyv a ktorí boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine a to s F. U. a povinnosť podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

V evidencii priestupkov od roku 2009 ku dňu rozhodnutia obžalovaný nemal žiadny záznam.

Podľa § 212 ods. 1, Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa odseku 2 písm. a) citovaného zákonného ustanovenia, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Vo všeobecnej rovine je potrebné uviesť, že trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 2 je prečinom, pričom objektom tohto trestného činu je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci. Objektívna stránka spočíva v prisvojení si cudzej veci zmocnením sa jej a spôsobením malej škody (odsek 1) alebo bez ohľadu na výšku škody niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 2 - vlámaním. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom v ods. 1 alebo 2 môže byť úmysel priamy, ale aj úmysel nepriamy. Podľa odseku 2 sa trestného činu krádeže dopustí páchatel, ak si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní niektorým zo spôsobov uvedeným v odseku 2 (písm. a) - vlámaním) a to bez ohľadu na výšku minimálnej škody. Vlámanie sa pritom definuje ako vniknutie do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou.

Hoci v prejednávanej veci obžalovaný od začiatku trestného stíhania tvrdil, že sa skutku uvedeného v obžalobe nedopustil a že je nevinný, súd ho uznal za vinného na základe zaistených dôkazov - silnej biologickej stopy zaistenej na mieste činu, ktorej následným skúmaním bola stotožnená osoba obžalovaného.

Biologické stopy nájdené a zaistené na mieste činu boli dôkazom, hoci nepriamym, na základe ktorého súd dospel k záveru, že trestný čin spáchal obžalovaný. Pokiaľ sa týka týchto dôkazov, obžalovaný postavil svoju obhajobu na tých tvrdeniach, že tieto biologické stopy, teda krv obžalovaného, mohli byť na miesto činu (do ambulancie) prinesené legálne, samotným obžalovaným, alebo že tieto biologické stopy tam mohli byť zámerne podhodnené alebo mohlo dôjsť k zámene biologických stôp zaistených na mieste činu s krvnými stopami obžalovaného a to zámerne zo strany konajúcich policajtov v snahe o kriminalizáciu osoby obžalovaného.

Ani jednej verzii obhajoby súd neuveril a rozhodol na základe dôkazov v spise sa nachádzajúcich. Obžalovaný počas celého konania nepreukázal, bližšie neuviedol ani nevysvetlil dôvod, prečo by mala existovať snaha o kriminalizáciu jeho osoby zo strany príslušníkov policajného zboru. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že by tieto stopy mohli byť na miesto činu prinesené inou osobou (teda niektorým z policajtov) bezprostredne predtým, než boli stopy zaistované, tak takáto alternatíva podľa súdu neprichádzala do úvahy predovšetkým preto, lebo prvotná ohliadka miesta činu bezprostredne po spáchaní skutku bola vykonávaná už za prítomnosti osoby poškodeného F. A., ktorý bol prítomný pri tom, ako službu konajúci policajti vstúpili do ambulancie po prepátraní psovodmi po prvýkrát, pričom pri tomto úkone stál poškodený za nimi, videl ako vchádzali do miestnosti, zažali svetlo a následne, po odchode psovoda so psom ho vyzvali, aby vstúpil do miestnosti a zistil, či v ambulancii niečo chýba, resp. sa vyjadril k akýmkoľvek zmenám na mieste. Bezprostredne po policajtoch vstupujúci poškodený uviedol, že si

hneď všimol na podlahe škvryny krvi, ktoré neboli celkom čerstvé, jemu sa javili ako takmer zaschnuté. Z uvedeného tak vyplynul záver, že stopy krvi na podlahu nemohli byť „kvapnuté“ v čase príchodu obhliadajúcich policajtov tesne pred vstupom poškodeného.

Na druhej strane sám obžalovaný uviedol, že nebol pacientom F. A., nebol ako pacient v jeho evidencii vedený, ani v tejto ambulancii nebol na žiadnom zákroku. Ak by mala byť pravdivá verzia o tom, že tieto krvné stopy na miesto mohol priniesť sám obžalovaný, avšak legálnym spôsobom, muselo by sa tak udiť bezprostredne pred trestným činom, teda v rámci ordinačných hodín ambulancie dňa 05. 07. 2012. Takáto skutočnosť však v konaní preukázaná nebola.

Pokiaľ sa týka možnosti zámeny zaistených krvných stôp s krvnými stopami obžalovaného, takýto spôsob by musel byť zámerným konaním konajúcich policajtov s určitým motívom. Obžalovaný uviedol, že týmto motívom bola snaha o kriminalizáciu jeho osoby, avšak neuviedol, nevysvetlil, prečo a z koho strany mal byť kriminalizovaný, prečo by mala existovať snaha o to, aby v policajnom zbore ďalej činný nebol a nemohol byť.

Na mieste činu bol prítomný vyslaný psovod a policajti G. A. T. T. A., ktorí v danom čase vykonávali hliadkovú činnosť a operačným dôstojníkom boli vyslaní na miesto narušenia (do polyfunkčnej budovy, kde sa ambulancia nachádza). Svedkovia A. T. A. boli prítomní príslušníkmi OO PZ Zvolen, (obžalovaný X. C. je z B. B.) a títo obžalovaného nepoznali osobne, ani ako kolegu, či bývalého kolegu. Príslušník PZ, svedok A., ktorý vykonal ohliadku miesta činu prítomne nekonal svojvoľne, na miesto bol vyslaný operačným dôstojníkom a tiež samotnú ohliadku miesta činu vykonal na pokyn operačného dôstojníka, ktorý mu oznámil, že na predmetné miesto činu sa kriminalistický technik dostať nemôže, nakoľko je vyťažený inde. Na základe takéhoto pokynu svedok A. spolu s kolegom A. vykonal ohliadku miesta činu, zaistili stopy na mieste, pričom zaisťované biologické stopy neboli poškodené, kontaminované, boli spôsobilé na biologické skúmanie a upotrebitelné.

Obžalovaný sa v prejednávanej veci bránil tým, že svoju obhajobu postavil o.i. na tom, stopy na mieste činu (biologické stopy) neboli zaistené riadne, neboli riadne označené a opatrené proti zámene a ohliadka miesta činu ako taká bola vykonaná v rozpore s právnymi predpismi upravujúcim tento postup. Je však nutné povedať, že spôsob vykonania ohliadky miesta činu bol už predmetom šetrenia a to na základe trestného oznámenia obžalovaného zo dňa 26. 03. 2012 o podozrení z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa pod § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal podľa oznamovateľa (obžalovaného) dopustiť príslušník PZ z OR ZV, tým, že vo vyšetrovacom spise mal potom, ako bola dňa 05. 07. 2012 vykonaná ohliadka miesta činu, sfaľovať, resp. zameniť zaistené dôkazy a nevykonať potrebné úkony na mieste činu.

Spôsobom vykonania ohliadky miesta činu a teda i spôsobom zaistenia stôp sa tak zaoberal Úrad inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, ktorý v uznesení zo dňa 25. 04. 2013 o.i. konštatoval, že „ohliadku miesta činu vykonal príslušník PZ ppráp. G. A. a ppráp. T. A. za prítomnosti lekára. Zápisnicu o ohliadke miesta činu vypisoval ppráp. G. A.. Do ohliadky boli riadne zadokumentované nájdené stopy. To znamená, že každú stopu riadne písomne zachytili do zápisnice o ohliadke miesta činu a zároveň ju fotograficky zadokumentovali. Čísla zachytené na fotografiách pri zaistených stopách riadne korešpondujú s číslami a opismi stôp v zápisnici ohliadky miesta činu. Teda stopy boli riadne zaistené a vložené do obálok, na ktorých boli čísla obálok. Po skončení ohliadky miesta činu túto všetci prítomní riadne podpísali. Následne stopy so zápisnicou z ohliadky miesta činu, ako aj fotodokumentáciu ppráp. G. A. odovzdal na stálej službe, ktorá všetko zaevidovala. V praxi to funguje tak, že nasledujúci deň stála služba odovzdáva celý nápad udalostí nadriadeným.

Čo sa týka zisťovania stôp k tomu ppráp. G. A. uvádza, že on na obálky určite nepísal číslo vyšetrovacieho spisu, a to z toho dôvodu, že číslo bolo k prípadu priradené až následne.

Potom ako vyšetrovatelkou PZ boli ppráp. T. A. predložené fotokópie obálok zaistených stôp v danej veci, ppráp. T. A. uviedol, že pri predtlačí „vec, dátum, stopa č. a miesto zaistenie“ spoznal svoj rukopis. To znamená, že tieto obálky okrem čísla vyšetrovacieho spisu vypisoval práve ppráp. T. A..

Z uvedeného teda vyplýva, že príslušníci PZ postupovali v zmysle platných právnych predpisov a zákonnou formou podľa Trestného poriadku a iných právnych noriem.

Vzhľadom k tomu, že bolo konštatované, že ohliadka miesta činu a zaistenie a zadokumentovanie stôp bolo vykonané v zmysle platných právnych predpisov a tiež s poukazom na skutočnosť, že príslušník PZ vykonávajúci ohliadku osobu X. C. nepoznal a to ani v súkromnom a ani profesionálnom živote, súd neakceptoval tvrdenie obžalovaného o zámernej zámene stôp zo strany konajúcich policajtov v snahe o kriminalizáciu jeho osoby, nakoľko táto nebola ničím preukázaná a ani odôvodnená.

Výsledkom uvedeného je ten fakt, že na mieste spáchania trestného činu boli bezprostredne po čine nájdené biologické stopy, dve krvné stopy, pričom tieto mali rovnaký DNA profil a porovnaním DNA profilov v národnej databáze bola zistená ich zhoda DNA profilu s profilom porovnávajúcej vzorky s označením „X. C., nar. XX. XX. XXXX“. Obžalovaný pôvod svojej krvi na mieste činu v konaní hodnoverným spôsobom nevysvetlil a preto silná biologická stopa riadne zaistená na mieste činu bola usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému, ktorý obžalovaný nijako nevyvrátil.

Taktiež výpoveď svedkyne F., ktorá bola v čase spáchania skutku družkou obžalovaného a s ktorou žil v spoločnej domácnosti o tom, že obžalovaný síce v danom čase chodieval vonku (sa prechádzať), ale spravidla býval už do 22. 00 hod, resp. do polnoci doma, má relevanciu len ohľadom zvykov obžalovaného v danom období. Svedkyňa si však nepamätala bližšie okolnosti konkrétne zo dňa 05. 07. 2012, nepamätala si presné časy príchodu obžalovaného domov, uviedla, že domov spravidla prichádzal do polnoci, avšak ona v tomto čase už väčšinou spala. To znamená, že ani s prihliadnutím na výpoveď vtedajšej družky obžalovaného nie je vylúčené, že tento mohol prísť v deň 05. 07. 2012 domov napr. o jednej hodine rannej, teda v čase po spáchaní skutku.

Pokiaľ obžalovaný v konaní navrhoval ďalšie dôkazy a to vykonať znalecké dokazovanie grafologickým skúmaním písma na obálkach, v ktorých boli zaistené biologické stopy za účelom preukázania tej skutočnosti, že obálky nevypisovala osoba totožná s osobu, ktorá vykonávala ohliadku miesta činu, takýto návrh na doplnenie dokazovanie súd uznesením zamietol, nakoľko takáto skutočnosť už bola v konaní ustálená. Z výpovede svedka A., ako aj z vyjadrenia T. A. obsiahnutého v uznesení inšpekčnej služby Ministerstva vnútra BB, sekcia kontroly a inšpekčnej služby zo dňa 25. 04. 2013 je zrejme, že obálky so zaistenými stopami skutočne nevypisoval svedok V. A., ale T. A., teda druhý zo službukonajúcich policajtov, prítomný pri ohliadke miesta činu dňa 05. 07. 2012. Tento svoje písmo na obálke aj sám opoznal. Vzhľadom na uvedené, nebol preto dôvod znaleckou činnosťou zisťovať skutočnosti súdu známe, zo spisu vyplývajúce a nikým nenamietané.

Pokiaľ obžalovaný navrhol tiež znalecké dokazovanie analýzou krvných obrazcov, tento návrh na doplnenie dokazovania súd rovnako uznesením zamietol, nakoľko takýto dôkaz nepovažoval v konaní za potrebný pre rozhodnutie o vine či nevine obžalovaného. Znalecké dokazovanie „analýzou krvných obrazcov“, teda tvaru škvŕn krvi na podlahe na mieste činu by bolo možné v súčasnosti vykonať len na základe fotodokumentácie, fotografií zhotovených pri ohliadke miesta činu, a teda nie je zrejme, či by znalec z fotografií vôbec dospel k záveru ohľadom mechanizmu vzniku škvŕn. Už z priloženej fotodokumentácie je zrejme, že krv na podlahu v ordinácii kvapla.

Obžalovaný tiež súdu predložil ako dôkaz prepis sms komunikácie z noci 05. 07. 2012 medzi ním a jeho vtedajšou priateľkou (odlišnou od osoby družky), kedy jej posielal sms správu o 00.57 hod. Skutočnosť, že obžalovaný poslal cca 40 minút po čine krátku sms správu nepreukazuje a neznamená, že skutok nemohol spáchať.

Taktiež ak obžalovaný namietal, že v konaní mala a mohla byť vykonaná lokalizácia jeho smartfónu, ktorá by preukázala, kde sa obžalovaný v danom čase nachádzal, k tomuto súd uvádza, že pokiaľ by aj takáto lokalizácia jeho mobilného telefónu vykonaná bola, bola by ňou zistená výlučne poloha mobilného telefónu a nie samotnej osoby obžalovaného.

S poukazom na uvedené a na základe vykonaného dokazovania, predovšetkým s prihliadnutím na konštatovanú zhodu DNA profilu z krvných škvŕn zaistených na mieste činu s DNA profilom osoby obžalovaného X. C., súd uznal obžalovaného za vinného z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) tak, ako mu bol obžalobou kladený za vinu.

Za uvedený trestný čin bolo možné ukladať trest odňatia slobody až do 24 mesiacov (0 -24 mesiacov). Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na stupeň nebezpečnosti trestného činu (prečinu) pre spoločnosť, ako aj na možnosť nápravy a pomery páchatel'a. Na strane obžalovaného, vzhľadom na jeho pomery a tiež postoj v konaní, súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol v minulosti jedenkrát odsúdený Okresným súdom Zvolen sp. zn. 1T/190/2012 za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, 2 Trestného zákona spáchaný v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) trestného zákona a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona spáchaných formou spolupáchatel'stva podľa § 20 trestného zákona, za ktoré mu bol uložený podmienený trest odňatia

slobody na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov do 30. 11. 2017 s probačným dohľadom a uloženým zákazom stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatela negatívny vplyv.

Vzhľadom na amnestiu udelenú prezidentom SR ku dňu 02. 01. 2013, obžalovaný má vyššie uvedené podmienené odsúdenie amnestované (uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/190/2012 zo dňa 12. 04. 2013) s tým účinkom, že sa naňho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Z uvedeného dôvodu na túto okolnosť súd pri ukladaní druhu a výmeru trestu neprihliadol ako na príťažujúcu okolnosť a ani žiadnu inú okolnosť nevyhodnotil ako pre obžalovaného príťažujúcu. Pri neexistencii žiadnej poľahčujúcej a ani žiadnej príťažujúcej okolnosti tak bolo možné ukladať trest v rozmedzí trestnej sadzby 0 - 24 mesiacov. Vzhľadom na okolnosti spáchania skutku a pomery na strane obžalovaného súd považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov a vzhľadom na osobu obžalovaného, tento podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Keďže trestným činom vznikla škoda a to škoda rozbitím okna potiahnutého samolepiacou fóliou, poškodením žalúzií, odcudzením mobilného telefónu Sony Ericsson (starší typ), odcudzením 2 kusov malých pečiatok a malej prenosnej kasy, výšku ktorej mal súd za preukázanú a ktorá nebola rozporovaná, súd podľa ust. § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému F. J. A. škodu vo výške 273, 72 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 /pätnásť/ dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.